

JIŽAN #38

ΔΟΒΡΨ ΔΕΝ, ΝΑΖΔΑΡ, ΛΗΘΨ!

Máme uř dāvno po tāvboře 2023 a od tȳ doby ubēhlo uř asi 180 dnȳ. Za tu dobu bylo toolik akci, ře uř by to chtēlo nējakȳ shrnutȳ, nemyslȳte? No nebojte, māvne pro vās dalřȳ ċíslo vařeho nejmilovanēřřȳho Jiřana!

Jako obvykle se mȳžete tēřit na zāpisy z vȳprav, které ċlenovē nařeho oddȳlu zařili, ze zāvodu kterēho jsme se ůċastnili, ale mimo to i na zajȳmavē a praktickē ċlānky a hlubokou poezii! Je nām naprosto jasnē, ře Jiřan je pro ċtenāře jako bořskē pohlazenȳ na duři, tak to nebudeme prodluřovat a jdeme na to!

- ΝΣΛΛΑ Ξ ΑΔΑΜ -

ΒΑΝΟċΝȳ VΤȳΠΚΨ, ΛΒΨ ΝΑΜ VřřM ΠΡΑΣΚΨ ΒΡΑΝΙċΣ

1) Vċċāk se dȳvā na vānoċnē vyzdobenou jedliċku v obȳvāku a zasnēnē si povzdechne: „Mȳj pān je jednoduře nejlepřř. Kterȳ pes mȳže řȳċt, ře māv doma zāċhod, a jeřtē s elektrickȳm osvētlenȳm?“

2) Setkājȳ se dvē blondȳnky a jedna řȳkāv: „Letos jsou Vānoce v pātek!“ Druhāv odpovȳ: „Douvām, ře ne 13!“ (jinak letos jsou Vānoce v nedēli, aby to nēkoho nezmātlo)

3) „To by mē zajȳmalo, co nām zȳtra pān Bȳh hodȳ?“ mudruje pod vānoċnȳm stromēċkem pān. „A co by ti mēl jako Bȳh hāzet?“ nechāpe jeho řena. „No, je pērece zȳtra Bořȳ hod, ne?“

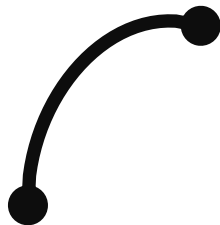
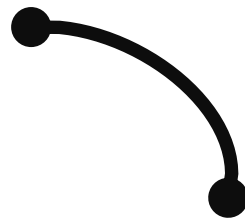
4) Jak se řȳkāv starēmu snēhulākovi?

Louře.

5) Dvē dēti jdou do lesa hledat stromek na Vānoce. Po dvou hodināċ hledānȳ povȳdāv jedno druhēmu: „Tak dost! Vezmeme prvȳnȳ hezkȳ stromēċek, kterȳ uvidȳme, ať uř māv vānoċnȳ ozdoby nebo ne!“

TÁBOROVÉ OKÉNKO – NÁMOŘNÍCI

Letošní tábor utekl **neskutečným tempem**, ostatně jako každý rok, a tak by byla škoda, kdybychom si ho ještě jednou nepřipomněli. V rámci letošního tématu **Námořníci**, jsme se jako posádka, s kapitánem Blackbirdem v čele, plavili po Kosáckých mořích, bojovali se zlými piráty a nakonec se nám podařilo i získat poklad. Bylo to opravdu nabitě a na vás je teď zavzpomínat na ty pro vás klíčové zážitky, na které budete, doufáme vzpomínat ještě dlouho. No a kromě vzpomínání nám už teď nezbývá nic jiného, než se těšit na tábor 2024, ke kterému jsme ale naštěstí už víc blíž, než dál :)

ROVERSÁKÁ VÝPRAVA, 8. – 10. 9. – LIBEREC

To, že tahle výprava bude trochu jiná než ty ostatní, bylo jasno už ze začátku. Namísto srazu na nádraží byl totiž protentokrát sraz na CANu, dopravit na místo jsme se tentokrát měli autobusem. Navíc nikdo až na Polany, nevěděl, kam to vlastně jedeme. Někteří z nás začali mít nějaké ty předtuchy, že strávíme víkend někde v Praze, pak jsme ale najednou přešli celou Prahu metrem a ocitli jsme se v autobusu do Liberce – jediné město v Čechách, kde jezdí šaliny z Brna. Klubovna v Liberci vypadala nejen na první, ale i na druhý pohled jako přerostlý včelí úl. Nejen proto, že to byla vysoká, podlouhlá, dřevěná budka, natřená jasnými barevnými odstíny, ale byla také, jak jsme později zjistili, vybavena sofistikovaným systémem proti vetřelcům, který by mohl i Senečák závidět. Ale o tom až za chvíli... Po ubytování a krátké pauze,

kdy se k nám mezitím připojili i Fík s Barčou jsme si to namířili do města. Už se setmělo a my jsme si pod vedením zkušeného „průvodce“ Filipa, prohlíželi noční Liberec. Samozřejmě nechyběla ani nějaká ta pařba, jelikož na náměstí v centru se konal jakýsi koncert. Je někdy překvapivé, čím vším může Liberec – stotisícové město s větší rozlohou než Paříž – člověka překvapit. V jednu chvíli člověk obdivuje novorenesanční radnici, v druhé pak zas gotický kostel tzv. Tondy Velkého. Jeden moment člověk prochází okolo památníku tramvajových kolejí, nebo se kochá zámeckou baštou lesů ČR, v další pak stojí u přepychové prvorepublikové vily, tvarem

připomínající výletní loď. V jeden okamžik člověk poslouchá koncert na náměstí a v další ho poslouchá pořád, protože je samozřejmě pěkně nahlas... A právě u prvorepublikové Strossovi vily se skupina rozdělila na dvě. První skupina ve složení Pablo, Král a Apač se vydala zpět ke klubovně (ano, autor o sobě opravdu hovoří v třetí osobě). Této skupině se po příchodu do klubovny povedlo spustit opravdu úděsný alarm, protože systém proti vetřelcům, jímž byla klubovna vybavena nebyl jen hypermoderní, ale také nesrozumitelný, abnormálně a komplikovaně se spouštějící. Aby to náhodou ostatním nebylo líto, spustil se alarm ještě tak třikrát, pak jsme raději zakryli všechny senzory, abychom mohli alespoň spát.

Mroži si předchozí večer slíbili, že navážou na předchozí výpravu do Prahy a udělají si výlet na „Západ hvězd.“ Někteří z nás byli dlouho přesvědčeni o tom, že se nakonec neodhodlají vstávat tak brzo, o opaku nás ale definitivně přesvědčil až rachot, to, když holky při vstávání shodily něčí ešus. Nicméně ráno po budíčku jsme dostali možnost, jít se vykoupat do přehrady (protože když mají přehradu i v Brně, tak proč by nemohla být i v Liberci že ano). Tak se tedy skupinka

ve složení Pablo, Král, Adam, Jája, Kobra, „průvodce“ Filip a já vydala s nadějí, že nás čeká pěkná, ranní koupel. Avšak po příchodu k nádrži, nebo spíše tomu vyschlému údolí, kde ta nádrž asi normálně bývá, nám došlo, že jediný, co asi tak můžeme udělat je společné foto na „břehu“ a jít zpátky. Nakonec se ale Adamovi podařilo najít perfektní lesní koupaliště za klubovnou, takže koupel nás nakonec neminula. Po návratu na

klubovnu a příchodu zbytku lidí z nákupu se mohla podávat snídaně, ve stylu klasickém, tedy RMJ. Po snídani následoval vcelku poklidný program, probírali jsme u čaje všechno od naší budoucnosti v oddíle až po celostátní i mezinárodní skautské akce. V mezičase pak skupina táborových kuchařů vařila a podávala oběd a svačinu, abychom se na chvíli rozptýlili od dohadů o tom, proč by člověk nemohl udělat výlet po Česku se zastávkou v Drážďanech a Reichenbergu, zatímco byli všichni nepřetržitě zásobováni dalším a dalším čajem. Do jisté míry se však uvaření něčeho jako jsou špagety se špenátem v kuchyňce bez vestavěného sporáku a s ultra malými hrnci dá považovat za docela úspěch. Když už pak bylo všechno probráno, přesunul se program ven, kde probíhal trénink na volejbal s vedením, následně se pak před večerí skoro všichni odebrali na již zmíněné lesní koupaliště. K večerí se pak všichni snažili sníst všechno ten chleba, co jsme koupili a aby to lépe klouzalo, mohl člověk využít pomazánkové máslo, normální máslo nebo další hummus, co si lidé na chleba normálně natírají, to vše zaplácnuté plátkem šunky. Po večerí následovala snad nejlepší část programu. Polany si společně s Rytířem připravili hru inspirovanou monopoly, avšak místo nemovitostí člověk sbíral věci na tábor, bez kterých, by se nemohl obejít, včetně např. latrín a vedoucích. Aby však člověk mohl tyhle věci sbírat, musel splnit různé úkoly, jak např. předvést pantomimicky Smurfa nebo Karla, zodpovědět nějakou tu otázku o vedoucích, anebo poznat členy z oddílu na 10 let starých fotkách. Všechny 3 týmy byly docela vyvážené, přesto jsme však jako sklípkaní skončili poslední... A také se navázalo na tradici z Prahy a opět se rozdávali různé, výborné drinky, s ještě lepšími jmény než loni. Program pak po hře pokračoval volnou diskuzí, dokud se nakonec všechno nevypilo, poté už nebyl důvod zůstat vzhůru, a tak se šlo spát.

Poslední den v Liberci pro nás začal docela brzo. Poněvadž prakticky ihned poté, co se všichni ponořili do hlubokého spánku a začali snít bůhví o čem, začal někdo zase házet ešáky na zem. Po ne úplně krátké době, kdy se naše těla probírala, nám Helly, Rytíř a Adam nabídli palačinky s džemem. Vůbec si nedokážete představit, jak jsme se v tu chvíli cítili, bylo třičtvrtě na dvě a my seděli na zemi ve spacáku a od pusy nám kapal džem, zatímco jsme se tam tak ládovali. Taky na nás musel být tedy pěkný pohled. O pár hodin později jsme se však vzbudili už za světla a bez palačinek. Místo toho jsme k snídani

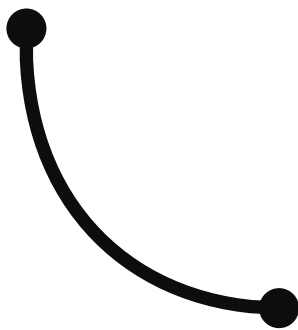

skonzumovali každý bezmála pytel cereráří na osobu (hlavně protože se jich nakoupilo docela dost). Pak začal klasický úklid. Během úklidu jsme si však našli čas na trochu toho volejbalového pinkání a na bramboru na plácku před klubovnou. K svačině si pak skoro každý schroupnul papriku. Po obědě pak následoval překvapivě doklid a odchod. Ta utahanější část, zejména pak Sabatyše a Kobra si to sjeli tramvají, zatímco ten zbytek se vydal pěšky. A pak už jsme jen museli absolvovat tu samou cestu nejdřív Flixbusem, pak metrem přes Prahu a pak opět Flixbusem zpět do Plzně.

Na závěr každého zápisu by se měla výprava samozřejmě řádně ohodnotit, ale jelikož se rozsahem tak trochu blížíím k seminárce, tak to bude dost stručný. Já osobně jsem si tuhle výpravu, i přes absenci kebabu k večeři, užil snad i stejně jako tu před rokem v Praze. Opět se nám totiž utvořili ty nezapomenutelné zážitky, které ať už jakkoliv přihloupelé, budou za pár let to jediné, co si budeme pořádně pamatovat. takže za mě absolutní spokojenost.

No a samozřejmě, soupis účastníků, kdyby přeci jen někdo za těch pár let zapomněl, že tam byl: Pablo, Král Štěpán, Adam, Fík-Rytíř alias „průvodce“ Filip, Fík-Fík, Barča, Jája, Mňamka, Kobra, Sabatyše, Amazonka, Ohýnek, Helly

- AΛÇ -

VÝPRAVA PRO S+V, 15. – 17.9. – ŽATEC

Účastníci: Soptík, Česnek, Jojo, Dominik, Panda, Lev, Maty, Pája, Žralok, Rozárka, Vojta, Helly, Jája, Notes.

Sešli jsme se na nádraží v Plzni a autobusem jsme vyrazili směr Žatec, cesta probíhala 2 hodiny. Vystoupili jsme z autobusu, vzali jsme si krosny a šli jsme 30 minut do klubovny. Na klubovně jsme se zabydleli a dali jsme si večeři. Helly a Jája vyrazili na nákup, mezitím my na klubovně jsme hráli s Notesem Neandrtálce. Poté co se holky vrátily z nákupu někteří šli ven s Jájou hrát na schovku. Když jsme dohráli, šli jsme si vyčistit zuby a lehnout a Notes nám přečetl pohádku.

Ráno jsme vstali a vyčistili jsme si zuby, poté byla snídane a dozvěděli jsme se, co bude za program. Jája řekla, že se jde na 10kilometrový výlet do okolí. Zabalili jsme si věci a vyrazili na cestu. První zastávka byla u Ráje, což je vytvořené dětské hřiště v lese, moc se nám tam líbilo a nechtělo se nám jít dál. Během cesty jsme hráli klíště. Jája nás zavedla do lesa, kde jsme museli lézt přes obrovský kmen stromu a Žralok z něj spadl do Kopřiv, naštěstí se mu nic nestalo, jenom se smál jako všichni ostatní. Došli jsme na místo a tam jsme vytvořili ohniště a donesli klacky na oheň. Lev zapálil oheň a k obědu byli buřty a párky s chlebem (chleba žádný nezbyl). Po obědě jsme uhasili oheň a zchladili nohy v nedaleké řece. Poté jsme vyrazili na cestu zpět na klubovnu jinou cestou více do kopce. Cestou jsme viděli obrovská síla na obilí. Než jsme dorazili na klubovnu, ještě jsme se na chvíli zastavili znovu u Ráje. Před klubovnou skončila hra na klíště a prohrál Soptík, proto také píše tento zápis. Po příchodu na klubovnu jsme si vybalili věci a šli hrát ven na schovkobabu. Když byl čas večeře, tak jsme společně zasedli venku v pergole a byla večeře což byla nudlová polévka. Večer jsme s Notesem hráli Myšáky, kteří řešili záhady Žateckého pivovaru. Nestihli jsme to dohrát, protože už bylo pozdě.

Ráno jsme vstali a začali jsem si balit věci do krosny. Po snídani jsme dohrávali Myšáky s Helly a Jájou začaly uklízet a vařit oběd. Po obědě jsme šli ven a Notes s Helly douklidili klubovnu a Jája s námi byla venku a hráli jsme schovku. Poté jsme se vydali na nádraží a čekali na autobus do Plzně. Výprava se mi velice líbila a těším se na další výpravu.

- SOPTÍK -

VÝPRAVA PRO SKAUTY A SKAUTKY, 22. – 24.9. – ČESKÉ BUDĚJOVICE

Výprava do Českých Budějovic byla zahájena v pátek 24.9. v 16.00 na vlakovém nádraží v Plzni. Cesta tam byla neskutečně dlouhá a došlo i k rozsypání Lesanky brambůrků na zem, takže uklízení v kupé nás neobešlo. Po cca. 2 hodinách jsme dojeli na nádraží Českých Budějovic. Přišlo nám, že samotné Budějovice vypadali jako fakt špatně zkopírovaný Olomouc. No a při cestě na klubovnu jsme samozřejmě schytali i menší deštník. Po asi 45 minutách jsme se dostali do fakt bombastické klubovny, kde jsme si připravili ležení a už jen čekali než se dostaví cizí oddíl. Po hodině dlouhého čekání se strachem, jaký oddíl bude, se asi kolem 8 večer dostavili na klubovnu. Zahráli jsme si pár seznamovacích her, dali jsme si večeři a po nějakém čase nám začala celovýpravová hra s příběhem (něco jako na táboře) a hned poté jsme skoro všichni šli z důvodu únavy dát spink. ALE to by nebylo přece ono, kdyby tam pořád jistí jedinci nedělali bordel. Takže zbytek lidí s úspěchem usnuli až po nějakém čase, co se dotýční uklidnili.

Druhý den nás čekal celodenní výlet na Hlubokou. Vzali jsme si věci a vedoucí z cizího oddílu nám předali jídlo, kterého sice bylo málo na celý den (nebo spíše jen Jižanům nestačil, jelikož jsme žravý oddíl. Při výletu jsme si ještě zahráli pár her týkající se naší příběhové výpravy. A také jsme se i ztratili jelikož já (Casy) jsem používala špatné mapy, tak jsme si zašli o jeden kilometr navíc :). A také jsme nepřišli o divadlo od Rytíře s jeho hrajícími skills (tímto tě fakt cením Rytíři bylo to super). Po pár hodinách jsme se dostavili na Hlubokou. Vyfotili jsme tam pár fotek. Prošli celý okolí hradu křížom nekřížom a poté se dostavili na zastávku a jeli jsme zpět na klubovnu, kde nás měl čekat oběd od vedoucích z cizího oddílu. I přesto, že měli asi 5 hodin. Oběd stále nebyl hotový a ani nákup na něj ještě nebyl hotov. Takže s hladovými žaludky jsme se odebrali ke karimatkám, lehli si a čekali. Po pozdním obědě nás čekal program o aplikacích a jak je na skautu můžeme využít. Zahráli jsme si ještě pár her venku a poté už jen večeře a spánek, který ovšem jsme zase pár jedinců z nás neměli.

Další den (tedy 24.9.) se na klubovně brzy ráno zjevila Jája s dortem co s Helly Rytířovi k narozeninám zařídily. Tak jsme Rytířovi i všichni ostatní popřáli a dali si dortovou snídani. Pak už nás čekalo jen balení, uklidili jsme klubovnu a zahráli si pár her. ALE to bychom nebyli my, kdyby se nám při tom hraní nezasekli šípky na stromě. Takže nás čekalo hodinové sundávání šípů. Mezitím co jsme to tam sundávali kluci tam začali nahánět zajíce, který nemohl utéct, všude po zahradě (asi měli hlad). Poté co jsme se všichni vyfotili, vzali jsme na záda batohy a už nás jen čekala cesta na nádraží, kde jsme se rozloučili s cizím oddílem. Čekala už nás jen skoro asi 2hodinová cesta zpět do Plzně. Myslím si, že si všichni i když měli fakt málo spánku, výpravu užili.

- CASY -

DRAKIÁDA, 8.10. – POD HRADIŠTĚM

Sešli jsme se v 9:45 na konečné tramvaje 1 na Slovanech. Byli tam Helly, Rytíř, Jája, Mimoň, Joker, Sója, Lesanka, já, Dom, Jojo, Lev. Potom jsme šli na drakiádu do Hradiště. Hned jsme šli na registraci, pak jsme odložili batohy. Potom byla přehlídka krásy 1. skupiny. Potom šla první skupina létat a přitom druhá skupina měla přehlídku krásy a potom druhá skupina šla létat. Pro ty co nelétali, byla k dispozici stanoviště. Stanoviště byly lyže, bludiště, disk golf, opičí dráha, kimovka, fotbal, sudoka, najdi draka a nakrm ovci. Nakonec bylo vyhlášení. Jako vždycky jsme vyhráli první místo za krásu, které vyhrála Lesanka s drakem „Bombardér“. Po vyhlášení jsme si dali nástup a pak jsme šli na krátkou procházku, po procházce jsme se rozešli. Já jsem byl pověřen nést dort, ale šlápl jsem si na tkaničku a spadl jsem. Dort odlít a už nebyl úplně v kondici, ale nerozbil se. Potom jsme došli na konečnou jedničky a Lesanka ho rozřízla nití z kostry Sójji draka. Kousky dortu jsme snědli a byl fakt směš! (anglicky psáno smash).

- ŽRALOK -

ZÁVOD STOPOU BRATRA ŠIWY, 14.10. – SENĚČÁK

Sraz byl v sobotu ráno. Než začal závod, byli jsme v klubovně v naší oddílové místnosti a snažili si užít poslední chvíle s třemi trofejemi. Kolem 9:00 nás zavolali na nástup kde nám řekli informace ohledně závodu. Světlušky a vlčata vyráželi každá hlídka v jiný čas. Skauti a skautky měli v 9:30 sraz.

Dali nám mapu, instrukce a mohli jsme běžet. Na závod jsme měly 3 hodiny. Ze začátku nám to docela šlo a byly jsme i rychlé, ale ke konci jsme to už docela nestíhaly. Také se nám poštěstilo potkat i kluky kteří byli ale moc zapálený, takže běželi dál. Po doběhnutí jsme si všichni dali svačiny a povyprávěli si co jsme prožili a proběhli. Pak to konečně přišlo vyhlášení chvíle, na kterou všichni čekali. Na to, že jsme si myslely, jak hodně jsme to nezvládli, tak jsme se umístily na krásném 3.místě. Dobře to také dopadlo i u ostatních, světlušky byly třetí i starší skauti byli třetí.

Všichni jsme dostali krásné ceny. Sice jsme nedostali trofeje, v které jsme doufali, ale hold ty trofeje musíme také půjčit i jiným oddílům. Ale příští rok jim to určitě natřeme a vyhraje trofeje my.

- SURI -

PODZIMNÍ VÝPRAVA, 26. – 29.10. – MLADÁ BOLESLAV

Ve čtvrtek dne 26.10. jsme se vypravili na podzimní výpravu do Mladé Boleslavi. Na Hlavním nádraží v Plzni jsme se sešli v 8:00 a naše tříapůlhodinová cesta vlakem započla. Cesta byla téměř bez problémů, avšak díky Arrivě se při jízdě vlakem z Prahy do Mladé Boleslavi vyskytly drobné potíže. Problém však byl vyřešen a my si díky tomu našli nové přátele a známé. Po výstupu z vlaku jsme se museli ještě vydat na hodinovou cestu ke klubovně, ta však díky krásám Mladé Boleslavi utekla jako voda. Klubovna sice byla krásná a nová, avšak mnoho prostoru jsme nenalezli. I tak jsme se však spokojeně usadili a 6 našich členů se vydalo na nákup do blízkého Kauflandu. Kaufland se nacházel na kopci, kam vedlo mnoho schodů. Ty jsme však nějakým způsobem zdolali a vyrazili jsme vyprankovat Kaufland. Pan pokladní byl velmi vypočítavý a počítal 200 rohlíků rohlík po rohlíku. Se super těžkým nákladem jsme se však vydali zpátky do klubovny, kde se mezitím všichni vybalili. Starší skauti pak dostali mapu a telefon a vydali se oslepení a ohlušení na cestu autobusem do neznáma. V destinaci jim pouze byli sděleny instrukce a nechali jsme je jít svou cestou zpět do Mladé Boleslavi, kde na ně čekal vyzdobený altánek s jídlem, jakožto odměnou. Po příchodu skautů už byla večerka, aby všichni načerpali síly na další den.

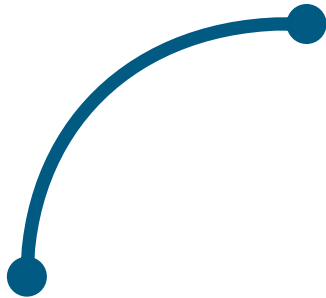
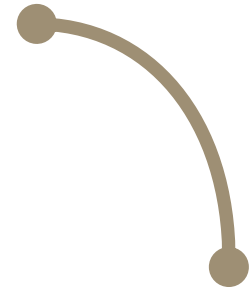
V pátek ráno se všichni nafutrovali cereáliemi a poté se zabalili a směle se mohlo vyrazit na výlet. Až na to, že bylo dost nechutné počasí. Po desáté hodině jsme vyrazili na autobus směr Bakov nad Jizerou. Po nákupu jízdenek jsme s obdivem sledovali automat na lístky, jelikož všech 34 jízdenek tiskl zvlášť, pecka. Poté jsme navštívili zříceninu hradu Zvířetice, která byla strašně velká a fakt zajímavá. Následoval putovní oběd a pak jsme se rozdělili na 2 skupiny. Jedna skupina šla s Kukličem do Mladé Boleslavi a druhá šla zpátky na autobus a do klubovny, jelikož fakt masivně přšelo. Po návratu ze zříceniny jsme si zahráli hry uvnitř. Večer si pak zahráli přetvořenou verzi Bludišťáků. Bylo přítomno i aktivní obecenstvo. Hlavní cenou byl modrý plyšový Bludišťák, který vyhrál tým červených :)

Po sobotní snídani jsme se vydali do muzea Škoda. Muzeum jsme viděli skrze komentovanou prohlídku. Po prohlídce jsme se vrátili na dokonalý a hlavně studený těstovinový salát. (3 z nás zůstali v klubovně, aby uvařili a při uvědomění, že není dostatek jogurtu na těstovinový salát, jsme se vydali vyhledat obchod, ve kterém se nacházel jogurt, prošli jsme třeba pět večerek a do klubovny přišli později než děti z muzea). Později stejného dne probíhala úžasná stopovačka po městě plná zajímavých zjištění. Večer se odehrávalo přetvoření pořadu Na Lovu. Opět bylo přítomno živé publikum. Moderátor byl Andrej Jestřáb se svojí asistentkou Jíťou (Rytíř + Helly).

V neděli nás čekalo pouze balení, úklid a cesta domů. Při čekání na vlak do Prahy však přišlo uvědomění, že nemáme zelené desky, ve kterých se nacházel formulář pro přepravu větších skupin Arrivou. Vydali jsme se tedy zvonit na okolní domy, zda nemají tiskárnu a trošku vstřícnosti. Díky bohu nám jedna krásná, úžasná a dokonalá paní pomohla a my stihli vlak i s formulářem. Do Plzně jsme se vrátili okolo půl třetí a každý z nás se vydal vlastní cestou, nabyt zkušenostmi a zážitky.

- MŇÁMA + SÁBA -

PODZIMNÍ VÝPRAVA, 26. - 29.10. - MLADÁ BOLESLAV

KRÁTKÁ CHUŤOVČÍČKA TECHNICKÉHO CHARAKTERU

Čas od času člověk zatouží dát si něco na zub. Já jsem zvolil dřevěný trámek. Jelikož nejsem bobr, dal jsem si ho na zub pily. Dokonce na zuby několika pil. Jednalo se o pily s listy v různém stádiu tuposti. Zajímalo mě, kolik tahů bude která potřebovat k přeříznutí trámku. O výsledek se s vámi hodlám podělit.

Pila /Pokus	1	2	3	4	5	6	průměry			
1. Zcela nová	-	-	-	57	54	-	Φ_{45}	55,5		
2. Jetá	115	-	106	-	-	100	Φ_{36}	103	Φ_{13}	110,5
3. Naprosto tupá	-	217	-	-	-	-			Φ_2	217

Tab.1: Naměřené a vypočtené hodnoty – Počty potřebných tahů

Tabulka ukazuje, kolik bylo potřeba tahů k přeříznutí trámku v jednotlivých pokusech za použití určité pily. Trámek byl takřka čtvercového průřezu (9x9cm) a mírně se zužoval. Jednotlivé řezy byly prováděny ve vzdálenosti 25,5 cm (polínko). Postupovalo se od silnějšího konce. Listy 1 a 2 byly dlouhé 800mm, třetí 801mm. Pro kompenzaci nepřesnosti způsobené zužováním trámku budeme porovnávat průměrné hodnoty. Pila č.1 potřebovala k přeříznutí trámku takřka dvakrát (1,85 krát) méně tahů než pila č.2 a pila č.2 opět takřka 2x méně než pila č.3.

Pokus vznikl spontánně, podmínkám pokusu nebyla věnována patřičná pozornost. I tak je ale ze získaných dat průkazné, že se s ostrou pilou řeže lépe.

- KUKLIČ -

KŘIMICKÉ STRAŠENÍ OČIMA STRAŠIDEL - 4.11.

Letos se náš oddíl zúčastnil a spolupodílel na akci, která byla připravována Křimickým zastupitelstvem. Kromě pomoci jsme se dostali více do povědomí a určitě se příští rok opět setkáme ve sklepení.

Na křimické strašení jsme byly jako dobrovolnice vyslány já (Amazonka) a Mňamka. Došly jsme kolem 5 hodiny odpolední ke křimické restauraci a po vyslechnutí pokynů se šly připravit do našich skvělých a naprosto uvěřitelných kostýmů, které nebyly vůbec sháněné na poslední chvíli. Poté nás čekaly 2 hodiny strašení asi 400 dětí v křimických sklepeních. Musíme uznat, že to měli moc dobře udělané! Večer jsme pak zakončily naprosto fenomenální klobásou zcela zdarma a hodnotíme tak strašení jako více než úspěšné.

- AMAZONKA -

ZVLEBOVÁNÍ KLUBOVNY, 4.11. – KŘIMICE

Zvelebování PŘ. O. O. (Před Ostřížovým odchodem)

Začali jsme se scházet někdy kolem deváté hodiny. Přes veškerá očekávání a snahu se nás sešlo jen velmi málo. Pokud se dobře pamatuji, dorazil Notes, Lasička, Péťa, Čerw, Petr, Skunk, Kukačka, Robin s tátou a sestrou, Já(Ostříž), Apač, Král, Žralok s Julčou a jejich mamka, bohužel, většina nebyla přítomna na celou dobu brigády. Na příklad já osobně jsem byl přítomen jen do 13:30. Úkolů bylo několik: Posekat rákos. Tohoto úkolu jsem se zhostil já, i když jen z části, jelikož jsem musel odejít dříve. (Práce s křovinořezem byla určitě velmi prospěšná pro má bolavá zápěstí.) Odvodnit pozemek. Tento úkol zahrnoval vyčištění a prodloužení odvodňovacího kanálku a ujali se ho Skunk a Kukačka. Při této práci se stala taková veselá příhoda (veselá pro nás, ne pro Apače), u které jsem ke své smůle nebyl, tak jí znám jenom z vyprávění. Vykopané bahno se nakládalo do kolečka a bylo odváženo k nedalekému pracovišti Krále a Apače. Při jednom takovém odvozu, kdy bahno odvážel Apač se kolečko od kolečka zaseklo o hroudu bahna, a milý Apač, který to nečekal, zabořil obličej přímo do svého nevábného nákladu. Upravit rouru na příchodové cestě. Bylo potřeba vykopat díru a následně do ní zasadit rouru, aby se dal pohodlněji překračovat potůček, který kříží cestu od silnice. Provedli Král a Apač. Předělat starou skříň na nový regál. Tento úkol realizoval převážně Petr, který si ho sám vymyslel. Všeobecná úprava dřeva na zátop. Jako vždy bylo potřeba nařezat, naštípat a podobně upravit dřevo. Účastnil se každý, kdo zrovna nic nedělal. Dělal se i další věci, které si ovšem už nepamatuji. Za mně jsme i přes relativně malou účast odvedli kus práce, takže jsem spokojen. Začali jsme se rozcházet někdy kolem dvanácté hodiny. Nejdříve odešel Skunk s Kukačkou, později Ostříž, atd...

Zvelebování O. O. O. (Od Ostřížova odchodu)

Po odchodu Ostříže jsme s Apachem (píše Král Štěpán I.) vozili štěrk k příchodové cestě, aby u zakopané roury nebylo takové bahno. Poté i k horním vrátkům, kde Čerw stavěl schůdky. Jenže po těch necelých pěti hodinách práce jsme k tomu začali dělat celkem kravinu. Například vždy, když jsme jeli pro štěrk, jsme se s kolečkem snažili přeskokovat zablácené odvodňovací kanálky. Někdy jsme kolečko dokonce "omylem" utopili v tom potoku hned za zmíněnými kanálky. Po dovezení dostatečného množství kamenů jsme začali uklízet bordel (bláto) po Skunkovi a Kukačce. Čerw zatím sekal s křovinořezem vše, co mu přišlo do "seku", včetně plesnivé lopaty z minulé brigády, staré špinavé polany a mnoho dalších pokladů. Po odvezení posledního přídávku bahna na hromadu (jako ve školní jídelně na talíř) mě nenapadlo nic jiného, než se koulovat blátem. Tudíž jsme se s Apachem koulovali blátem do té doby, než mě (Krále) Apač královsky trefil do obličeje. Po koulovačce jsme se chvíli vzpomínali a následně okolo páté hodiny odpoledne opustili místo, kde proběhla nejblbější bitva v dějinách Křimic.

- OSTŘÍŽ + KRÁLŠTĚPÁN I. -

VÝJEZDNÍ ZASEDÁNÍ, 10. - 12.11. - NEPOMUK

Celé výjezdko nám začalo už ve čtvrtek 2.11., kdy nám Pekař poslal e-mailu s první nápovědou. Nikdo z nás totiž ze začátku nevěděl, kam se pojedeme. Nápověd postupně přibývalo, a tak jsme se v pátek 10.11. mohli všichni sejít v pionýrské klubovně v Nepomuku. Čas příjezdu byl u každého jiný, a tak jsme museli počkat, než dorazí všichni. Mezitím jsme si prohlédli klubovnu, dali si večeri a vrhli jsme se na fotbálek, který měli ve společenské místnosti. Kluci mezitím šli nakoupit a ve 20.30 jsme mohli začít. Byl to velmi dlouhý večer, ale zvládli jsme toho vyřešit opravdu hodně. Kolem 11. hodiny jsme radu ukončili a měli jsme volno. Někteří šli na noční procházku po městě, v klubovně se hrály hry a někdo si po náročném dni zalezl do spacáku. Nakonec jsme ale všichni usínali s myšlenkou, že nás zítra čeká oddílová vize.

Budíček byl v 8.00 a na stole už na nás čekaly francouzské tousty, teda skoro, neměli jsme totiž olej, takže jsme ho museli ještě rychle zajít koupit. Po vydatné snídani jsme se pustili do rady. Konkrétněji do oddílové vize a to bylo opravdu na dlouho. Chvilí před obědem přijela Lasička i s Winstnem, Sklípkaní se mezitím odebrali do kuchyně a začali vařit. Po úspěšném ukončení vize jsme se mohli pustit do jídla. Měli jsme hamburgery, které se nám doslova rozplývaly na jazyku. Po obědě se někdo vydal na krátkou procházku nebo na nákup a zbytek zůstal v klubovně a uklízel. Po návratu jsme s provětranými mozky mohli pokračovat. Po pár hodinách nám začaly padat hlavy a někteří z nás dokonce usnuli. Kolem půlnoci jsme měli všechno vyřešené a v neděli už nás čekalo jenom CTH.

Vstávali jsme kolem osmé, s Helly jsme si dali rozcvičku ve spacácích. Po snídani jsme

začali s CTH, naším posledním bodem. Mňamka se Sabatyší se po chvíli musely pustit do oběda a já jim šla pomoci. Nádherná vánoční atmosféra byla probuzena, když jsme si k obědu chálovali řízek s bramborovým salátem. Opravdu dobře to holky uvařily. Prostě jsou nejlepší, ale ne egoistický. Potom už nás čekal jen úklid a ve 14:00 jsme se vydali domů.

- JÁJA -

Miquik je roverská akce pořadající se každý rok první prosincový víkend v Praze. Letos jsme měli možnost zúčastnit se jí i my - **já, Helly a Ohýnek**. Dělí se na pět částí a to:

1. **Polibek múzy** - kulturní část miquiku, kde si můžete projít workshopy, taneční představení nebo například soutěž ve slam poetry a mnoho dalších.
2. **Mikulášský seminář** - celá sobota je určena ke vzdělávání. Na výběr máte škálu přednášek, které si vy samy předem zvolíte nebo si můžete projít nemalý výběr kurzů a firem, které na místě mají vlastní stánek.
3. **Taneční večer** - na skautské akci nesmí chybět zábava, a proto se večer můžete vydat na ples. Hlavně si nezapomeňte společenské oblečení.
4. **Nedělní snídaně** - vánoční atmosféra musí být, a tak se v neděli můžete zastavit na šálek čaje nebo kávy. S kamarády si můžete zahrát nějakou tu deskovku nebo si třeba jenom popovídat.
5. **Nedělní hra** - bohužel se 2 věci na ráz dělat nedají, a tak si můžete vybrat jenom jednu nedělní aktivitu. Hra po městě je plná úkolů, spolupráce a hlavně spousty zábavy.

A co jsme zažili my?

Polibek múzy si prošla jenom Ohýnek, protože já s Helly jsme byly zaseklé v koloně, cestou do Prahy. Vrátila se asi až o půlnoci, takže bych řekla, že se jí tam líbilo. Semináře jsme si vybrali hlavně o rovingu a o získání peněz na oddílové věci, protože obě témata jsou u nás docela aktuální. Semináře byly moc povedené a odnesli jsme si dost zajímavých informací.

Taneční večer byl opravdu úžasný, z předešlého dne jsme byli dost unavení, a tak jsem si mysleli, že déle než do 22:00 tam nevydržíme, ale nakonec jsme se na byt vrátily ve 2 ráno. Celý večer jsme protančily a měly jsme možnost potkat se s lidmi z čekatelek nebo zdravoťáku.

V neděli Ohýnek musela odjíždět brzy ráno, takže se k nám na snídani nepřipojila. Po krásném ránu stráveném ve vyhřáté kavárně, nastal čas se rozloučit a jet domů. Určitě jedeme příští rok znovu, protože MiQuik byl pro nás velmi přínosný a klidně se k nám můžete připojit, pokud budete chtít zažít to, co my.

- JÁJA -

ZMĚNY VE VEDENÍ ODDÍLU

Bylo léto 2021 a tehdejší vůdce oddílu Petr už na táboře říkal, že ke konci srpna končí ve své funkci vedoucího oddílu. Neříkal to náhle, tyto řeči vedl už nějakou dobu, ovšem koncem tohoto léta byl pevně rozhodnutý se svého postu vzdát. Na konci tábora když je “pérák” (oheň Tří Orlich per) jsme toto téma v rámci vedení oddílu znovu otevřeli. Kdekdo říkal: “Já to nebudu dělat, protože...”. Ať už byly důvody jakékoli, tehdy tam pod hvězdným nebem vysoko na skále zazněly od Fíků (Fíka a Rytíře), že by to teda možná vzali, ale ne teď když jdou na vysokou školu mimo Plzeň. Možná to nebylo tak romantické, jak si to teď vybavuji, možná to bylo druhý den ráno po noci probdělé nad úvahami, ale to je teď jedno. Dva mladí kluci, čerství absolventi střední školy, se rozhodli, že se vedení oddílu chopí, jen v nastávajícím období potřebují ještě meziprostor, aby ve svých soukromých životech nedělali tolik změn naráz. Což dává smysl. Jít na vysokou školu do úplně jiného města je rozhodně nekomfortní, natož si ještě vzít k tomu na zodpovědnost vedení oddílu. Že potřebují tak dva, tři roky čas.

Tábor skončil, ale kdo bude tedy tím vůdcem v mezidobí se jaksi nevědělo. Uplynul necelý měsíc od doby, kdy jsme do skladu uklidili poslední táborovou bednu a sešli jsme se na poradě. Jednak abychom naplánovali akce na nadcházející půlrok, ale také tedy vyřešili palčivou otázku, na níž nechtěl nikdo moc odpovídat. Seděli jsme kolem ohniště, v Petrových očích se, po vyslovení otázky, jestli se někdo rozhodl, že převezme otěže, zračilo mírné zoufalství a obavy. Do teď akorát slyšel “já nemám vůdcovky” (pozn. vůdcovské zkoušky, které opravňují být vedoucím oddílu, lze je dodělat i zpětně), “já zas tamto”. Na výběr, kdo by to mohl být, a byl navíc přítomen na této radě, nebylo mnoho. Už ani nevím, co mi to uzrálo v hlavě. Asi shrnutí toho, že po necelých 9 letech vedení každotýdenní schůzek (které se mi podařilo právě předat), účastí na téměř každé výpravě, se teď mnoho nezmění. Že stejně společně s dalšími aktivními činovníky oddíl de-facto vedeme, můžeme se jeden na druhého spolehnout. Maximálně že přibude více papírování. Jakási vnitřní odvaha a odhodlání mi dovolilo říci “tak já to teda беру”. Že budu víc distanční vůdce, než by mi bylo v tu chvíli milé, jsem nevěděla.

Bylo by bláhové si myslet, že na jednom člověku - vůdci stojí fungování oddílu. Vedení oddílu by podle mého názoru mělo tvořit několik lidí, kteří spolu dokáží tak skvěle kooperovat, že dokáží vytvořit funkční jednotku. A tady se to rozhodně povedlo. Ač nás ještě trochu brzdil covid, ač jsem se z osobních důvodů musela vzdát osobní účasti na akcích, oddíl jen vzkvétal. Největší zásluhu na tom mají kluci - Notes, Peka a Rytíř. Oni fungovali (a fungují) jako má prodloužená ruka, noha, hlava. Jejich účast na schůzkách, výpravách, schůzích střediskové rady je neoddiskutovatelná. K nim se během chvíle a díky schopnosti vše potřebné zajistit, zastoupit, zařídit přidaly “Polany” - Eidm, Helly, Nella. Mladá roverská skupinka, která se nebála převzít zodpovědnost. Ve svých “nácti” letech vedou schůzky, zařizují komplet výpravy pro celý oddíl na druhém konci republiky, vymýšlejí program i jídelníček. Abych nechválila jen je, na pozadí běhají ještě další členové oddílu, kteří se v průběhu roku starají o klubovnu v Křimicích (hlavní díky Čerwe!), přikládají ruku k dílu ať už na brigádách či na táboře, kde jsou neocenitelní, přispívají svou dobrou do mlýna a ačkoli je

přes rok není tolik vidět (odpusťte mi, že vás jmenovitě nevypíši, věřím, že se v řádcích ale poznáváte), jsou i oni nenahraditelnou součástí tohoto koloritu.

Měla jsem tu čest být první ženou ve vedení našeho oddílu, jehož historie sahá až do roku 1966. A taky vedoucí s nejkratším funkčním obdobím. Osobně jsem tehdy nevěřila, že klukům bude stačit prostor 2-3 roky. Říkala jsem si, že to bude na delší dobu, tak 4-5 let. Jenže ne, tihle mladí kluci dostáli svého slova. Když jsem je letos na táboře měla tu možnost jen pozorovat, mám z nich skvělý pocit. Kdo jiní, než oni, by měli oddíl převzít. Jsou to “moje první vlčata” která jsem na schůzkách vedla.

Vlastně mám radost z celého právě omlazeného vedení. Sedíc na podzimním zasedání oddílové rady jen s úžasem a radostí poslouchám, kdo kam plánuje jaký kurz, jakou celostátní akci, kde se vidí v oddíle, s čím je schopen a jak pomáhat. Mám z nich všech radost a jsem na ně pyšná. Jestli se něčeho nebojím, tak je to budoucnost oddílu v jejich rukách.

Díky za Vás!

PS: Díky i Vám - rodičové, že vašim dětem umožňujete ve skautu vyrůst.

- LASIČKA -

RYTÍŘOVÝ VŮDCOVSKÝ – VLK FAŁONΣRI 2023

Po krátké pauze se zprávami ze skautských vzdělávacích kurzů přicházím se zprávou další, tentokrát z kurzu vůdcovského. Po zkušenosti s přihlašованиеm na kurz čekatelský jsem již nechtěl nechat nic náhodě, a tak jsem se přihlásil rovnou na 4 kurzy. Naštěstí mě nakonec na jeden z nich vzali, dokonce na kurz pořádaný blízkým Zlínským krajem, díky čemuž jsem měl možnost vidět místa, kam bych se jinak sám nedostal. Zde tedy přichází první střípek zajímavých faktů, jelikož jsem strávil v rámci cest na kurz a zpět asi 22 hodin a 45 minut ve společnosti Českých drah či jiných dopravců. Zní to sice jako hodně času, ale kdybych mohl, tak bych jel zas.

Kurz probíhal od jara do podzimu letošního roku, setkali jsme se společně třikrát. První víkend jsme strávili na základně v Orlovech, kde před zhruba 100 lety tábořil se svými svěřenci A. B. Svojsík. Na letní části kurzu jsme tábořili na šikmé louce u Nového Hrozenkova, kurz jsme pak ukončili společným víkendem v Blansku. Dohromady jsme společně strávili 17 dní, proto nebude mým cílem zdůvodňovat, co jsme jednotlivé dny dělali – spíše bych se chtěl podělit o řadu zajímavých zkušeností.

Celý kurz je laděn do historie minulého století, ve kterém vyzdvihuje vývoj skautského hnutí. Proto jsme se sešli v okolí základny v Orlovech, na které jsme pak strávili celý první víkend. K získání vůdcovské zkoušky se nás sešlo 27+1, kdy většina z nás byla zhruba v mém věku, možná mírně mladší. Celou dobu jsme pracovali ve skupinách podle barev (Modrá je dobrá, kdybyste se ptali), ve kterých jsme každý večer měli prostor pro sdílení pocitů z předešlého dne. Tyto „kroužky“ vedly k navození velmi příjemné atmosféry po celou dobu kurzu, díky čemuž byla běžně slyšet slova chvály. Zajímavým zážitkem pro mě byla návštěva bratra Sira, nositele Řádu stříbrného vlka, který nám vyprávěl o své skautské dráze, ale i o profesi lékaře. Hned na prvním víkendu se nám povedlo se vymezit jak oddílově (po písničkách u ohně nikdo netleskal, natož aby tleskali do stehů), tak místně (poznámky na západočeský dialekt jsem pak slyšel často). Naštěstí nejsou západní Čechy jediným místem se specifickou mluvou, mohl jsem se tak smát pokaždé, když jsme do lesa šli pro „šáší“. Skvělé bylo vidět všechny možné rozdíly ve skautské činnosti a různé přístupy, jak dělat skauting jinak. Zajímavé bylo také zahajování slavnostních ohňů zpíváním písně Červená se line záře, kdy jsme každý z nás zpívali píseň tak trochu jinak, díky čemuž se nám podařilo vytvořit takovou symfonickou prasečinu. Nicméně i to vykouzlilo na tvářích řadu úsměvů, které jen potvrzovaly kvalitní kurzovní atmosféru.

Letní desetidenní běh utekl jako voda a povedlo se nám společně dospět k závěru kurzu v Blansku. Kromě několika tak akorát těžkých testů jsme společně hodnotili průběh našich výprav, které byly podmínkou získání kvalifikace, a dodělávali nějaké resty. I poslední víkend byl plný zážitků a plný dobré nálady, nakonec posílené ještě získáním vůdcovské kvalifikace.

Co se tedy kurzu povedlo? Hlavně skvělý instruktorský tým, který věděl, co dělá a dělal to dobře. Celou dobu na kurzu panovala velmi přátelská atmosféra, díky které byl každý ze společně strávených dnů užitečný. Přednášky byly chytře prokládané krátkými aktivitami, zároveň byly dostatečně interaktivní a zajímavé. Dále bych chtěl vyzdvihnout skvěle

poskládaný program a hlavně skvělý kolektiv, díky kterému budu na kurz ještě dlouho vzpomínat.

Závěrem už snad jen několik poznatků pro mé bratry skauty a sestry skautky z našeho oddílu, které pravděpodobně pro nikoho mimo oddíl nebudou dávat smysl, ale přesto stojí za zmínění. Táboření na šikmé louce se ukázalo jako dobrý zdroj zábavy – ať už při běhacích hrách či při lezení do podsad, které stály na metrových dřevěných konstrukcích, abychom neleželi z kopce. Jeden z účastníků přijel na letní část kurzu na kole z Prahy (asi 350 km) a sbalil si veškeré věci jen do tašky na kolo (bez krosny!), což mi přišlo jako hodně ostré. Obecně bylo na kurzu poměrně málo jídla (i na mé poměry) – nicméně kuchyně měla vychytané „druhé večeře“, které byly na kuchyňském pultu vždy připravené s úderem desáté hodiny. Velmi mě potěšilo, že jsme si na kurzu mohli v rámci jednoho odpočinkového programu zahrát hru Sobolí šlacha, kterou jsme dříve často hrávali na schůzkách – hra byla však ozvláštněna tím, že místo házení malé „šlacha“ jsme házeli smotané lano. V málokterém dalším oddílu se vede jakákoliv forma oddílového časopisu – proto bych chtěl ocenit práci našich redaktorů, kteří si s Jižanem dávají práci. Jen tak dál!

Pokud tedy ještě někdo váhá, jestli jet na vůdcovský kurz, můžu Falconeri jedinečně doporučit. Získal jsem na kurzu spoustu inspirace a prožil skvělé zážitky, na které budu ještě dlouho vzpomínat. Zápís zakončím symbolicky pokřikem instruktorského týmu: „*Nebojte se VLKa nic, ať je zima nebo hic!*“

- RYŤÍŘ -

BEZPEČNOST AŽ NA PRVNÍM MÍSTĚ

Když se nějaká činnost dělá bezpečně, může to také znamenat, že to bude trvat delší čas a nebo to bude fyzicky náročnější. A jsou lidé, kteří se snaží dělat kompromisy v této rovnici s pocitem, že se přece zrovna jim nemůže nic stát.

Poutníci po horách a horolezci říkají, že dosažení vrcholu je vždy jen půl cesty. Že až když jste zpátky u rodiny, je expedice úspěšná. Vždy jsem to bral jako klišé, protože kdo by se nechtěl vrátit domů, že? A taky jsem si říkal, že situace s nehodami na horách se stávají v nějakých extrémech. Nebo jsem si představoval osobu, která vyrazila v teniskách, s telefonem v ruce pro selfička a bez základních znalostí pohybu v přírodě.

To si ale takhle jednou vyrazíte s kamarády (sportovně i horolezecky zdatnými) zdolávat krásnou alpskou ferratu, na vrcholu hory si po úspěšném zdolání celé trasy uděláte společné foto a při cestě zpět k autu ... voláte záchranářský vrtulník!

Drobné uklouznutí na stezce, když se kamarád vyhýbá chodci, který jde proti vám a pak 50 m pád. Štěstí v neštěstí – při pádu po skalnaté stěně se mu nikam nezaklínila ruka nebo noha, nepraštil se do hlavy (protože helma byla už v batohu, když se jde z kopce dolů, že :-D) a že se dokázal zastavit na poslední hraně před kolmou stěnou a volným pádem do údolí. Každá z těchto drobností mohla být fatální, ale naštěstí pro nás nebyla.

Byl potlučený, nedokázal se moc hýbat. Záchranářský vrtulník nás našel rychle, zavěšeného na laně pod sebou ho snesl do údolí, kde přesedl na sedadlo uvnitř a poté let rovnou do nemocnice. Tam mu po hodině vyšetření jen obvázali odřený kotník a řekli: „Ready to go!“

Jak už jsem psal výše - i já jsem si nepřipouštěl nějaké pochyby a možnosti krizových situací a to především při zpáteční cestě. To se ale změnilo a najednou vidím svět zase o něco nebezpečnější.

Nebyl jsem tam v horách jako začátečník, ani jsme nedělali žádné bezpečnostní kompromisy. A přesto nás potkala jedna nešťastná náhoda a z toho plynoucí hodně nepříjemná zkušenost s vědomím, že naše společná vysmátá vrcholová fotka mohla být poslední.

- ČSRW -

NĚKOLIK ZAJÍMAVOSTÍ:

1) Let vrtulníkem stál 200.000 Kč (cena ošetření v nemocnici ještě není známá)

2) Nepodceňujte pojištění - když si totiž v rámci českého pojištění zakliknete ferraty, dost často bude v dodatcích malým písmem uvedeno, že se to vztahuje jen do obtížnosti B (a to je taková obyčejná skalka :))

3) Kamarád je už v pohodě a nezanechalo to žádné fyzické následky. První noc po pádu dokázal spát alespoň hodinu (dozvuky adrenalinu), několik následných nocí se ale nevyspal vůbec a i sebemenší pohyb byl velmi bolestivý.

UŽITĚČNÉ APLIKY PŘÍMO PRO TĚB #3!

PLZNITO

Rád by ses podílel/a na správě, obnově a nebo vylepšení veřejného prostoru? Nevíš ale, na jaký úřad zajít, jaký formulář vypsát nebo na jaké dveře zaklepat? Právě proto je tu aplikace PlzniTo.

Vyfoť problém, stručně ho popiš a vyber kategorii hlášení. Admini pak přepošlou Tvůj podnět na správné úředníky. Ucpaný kanál, nefunkční lampa, černá skládka, poškozené městské vybavení, povalená dopravní značka, ... je toho hodně, co lze vyřešit. Co všechno i jak na to, hledej v návodu.

Spoustu věcí v Plzni se nezlepšuje jen proto, že to ten správný úředník prostě neví a čeká, až mu třeba ty napíšeš.

Čerw má s touto aplikací hodně a hlavně kladných zkušeností. Existuje i web <https://www.plznito.cz/>

DOPLNĚNÍ K APLIKACI ZÁCHRANKA

- je dobré občas aplikaci spustit. Systém telefonu při nevyužívání aplikace automaticky odebírá její oprávnění, což by vám mohlo komplikovat krizovou situaci. Dále budete mít jistotu, že je aplikace stále aktuální
- proveďte správné nastavení v “Můj profil > nastavení” a ideálně povolit všechny oprávnění aplikace [polohové služby, aktualizace polohy, notifikace, vytáčení tísňové linky]
- Buďte “registrovaný uživatel” - opět Vám to ušetří cenné minuty při komunikaci se záchranáři

TIKTOK

Dne 8.3.2023 Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost (<https://www.nukib.cz/>) vydal varování před aplikací TikTok. NÚKIB - je ústředním správním orgánem pro kybernetickou bezpečnost včetně ochrany utajovaných informací v oblasti informačních a komunikačních systémů a kryptografické ochrany. Ředitel Úřadu se též pravidelně účastní jednání Bezpečnostní rady státu (BRS) a je členem Výboru pro kybernetickou bezpečnost.

Široké veřejnosti Úřad doporučuje věnovat pozornost tomu, jaké přístupy aplikace TikTok požaduje, jaká data shromažďuje a jakým způsobem s nimi nakládá. Úřad obecně doporučuje instalovat a používat pouze takové aplikace, kterým jejich uživatel důvěřuje.

Ze shromážděných informací vyplývá, že TikTok sbírá excesivní množství uživatelských dat. Toto činí zejména následujícími způsoby: mapování zařízení, kdy aplikace zjišťují informace o jiných spuštěných a instalovaných aplikacích; obsah soukromé komunikace je ukládán na servery společnosti ByteDance (Čína); pravidelná kontrola lokace zařízení; přístup ke kontaktům v zařízení; informace o zařízení včetně Wi-Fi SSID, předešlé konfigurace Wi-Fi, sériového čísla zařízení a SIM karty, ID zařízení, IMEI zařízení, MAC adresy, telefonního čísla, výčtu všech uživatelských účtů používaných na zařízení a kompletního přístupu ke clipboardu; perzistentní přístup ke kalendáři umožňující jeho čtení a změnu nebo vynucování využití nativního prohlížeče, jenž umožňuje sledovat téměř veškerou aktivitu uživatele (např. stisknutí kláves na obrazovce).

CO NÁS ČEKÁ V ROCE 2024?

6.1. - SČÍTÁNÍ PTÁKŮ

7.1. - BĚŽOBRATLÍ KOLEM NÁS

20. - 21.1. - ZIMNÍ PUTOVÁNÍ

10.2. - NA SNÍH

10. - 11.2. - DRUŽINOVÉ VÝPRAVY

1. - 3.3. - TÁBOŘENÍ V TĚSĚ

22. - 24.3. - PRVNÍ JARNÍ VÝPRAVA

20. - 21.4. - ZÁVOD VLČAT A SVĚTLUŠEK

27.4. - DOBÝVAČKA

28.4. - KŘIMICKÝ VĚLSBENÍ

10. - 12.5. - STŘEDISKOVÁ VÝPRAVA

18. - 19.5. - VÝPRAVA POD STAN

ČERVEN 2024 - VODA S KOTVOU

21. - 23.6. - STANŮČÍ VÝPRAVA

29.6. - 14.7. - TÁBOR 2024

VÁNOČNÍ DUMKA ANEB MERRY CHRISTMESS

*Děkuju ti Kristusi,
za tu spoustu darů,
marné jsou mé pokusy
o boj s pocitý zmaru,
když mi kazí náladu,
co zas bude odpadu.*

- KUKLIČ -

No a s Kukličovou vánoční básní **končí i další číslo Jižana**, a my teď budeme muset na další čekat až do příštího roku. Naštěstí se ale zase tolik nenačkáme, protože už je tu i konec nabitého roku 2023.

Doufáme, že jste si v tomto čísle celý průběh minulého půlroku připomněli a pobavili se nad svými zápisy, nebo třeba zápisy svých kamarádů. A pokud jste zde nenašli svůj zápis, nemusíte být vůbec smutní, protože s rokem 2024 **přijdou nové akce** a z těch se může v dalším vydání objevit třeba právě váš zápis! Soupis akcí, které nás čekají, naleznete také i na našich webových stránkách, kde jsou všechny krásně vypsány.

No a teď už se s vámi úplně loučíme. **Užijte si Vánoce, krásný Nový rok a na viděnou zase u dalšího čísla!**

- NELLA + ADAM -

KURTIZÁNA

(UDG)

1) Jsi jenom člověk, co se narodí.
V těle, kde tělo duši ruší.
Něco si vezme, něco zahodí.
Jen tak jak jeho srdce buší.

Nemám tě znát, nemám mít rád,
Nehledat v kapce vína.
Nemám tě znát, nemám mít rád,
Barbína, balerína.

2) Za oknem prší, běží Magion.
Oči jsou pusté, kurty z rána.
Lampa je nejkrásnější lampion.
A ty jsi bílá, černá vrána.

R: Říkaj, že není žádná Marion,
že není ctnostná kurtizána.
Že jsou jen stíny ona a on,
že jsou jen noci a rána

3) Jsem jenom člověk co se narodí.
V těle kde tělo duši tuší.
A každá rána ta se zahojí.
A každé ráno ti to sluší.

Nemám tě znát, nemám mít rád.
Až město pozhasíná.
Nemám tě znát, nemám mít rád.
Sejdem se u casina.

R: 3x